

Proxime ergo a patre prodierunt ideæ, quæ unitates ac fontes, et principia rerum sunt, reconditæ omnes in primissima ac regina, aliarum omnium unitate. In qua tamen, ut ait:

Ἐμερείσθησαν, νοερῶ πυρὶ μοιρηθεῖσαι

Εἰς ἄλλας νοεράς

“Partitæ sunt intellectuali igne divisæ.

In alias intellectuales.”

Quasi primarum harum: pedissequas et ministras, entibus proximiores. Sunt etiam divisæ inter se, secundum rerumque, quarum exemplaria sunt, proprietates. Vel potius res ipsæ a suis quæque fontibus per eorum, proprietates quam inde tulerunt. Ita enim subnectit:

Κόσμῳ γὰρ ἄναξ πολυμόρφῳ

Προὔθηκεν νοερὸν τύπον ἄφθιτον. οὗ κατὰ κόσμον

Ἰχνος ἐπειγόμενος μορφῆς, καθ'ἃ κόσμος ἐφάνθη

παντοίαις ιδέαις κεχαρίσμενος.

Mundo enim Rex multiformi.

Proposuit intellectualem typum incorruptum, cuius ornatu.

Vestigium induxit formæ, per quæ mundus apparuit.

Omnimodis ideis gratiosus. Et addit:

Ἵν μία πηγῆ, ἐξ ἧς ροιζοῦνται μεμερισμένα ἄλλα.

Quarum unus est fons, ex quo rotantur; partitæ aliæ.

Fons autem hic unus in quo radicantur unitates omnes, et ex quo rotantur omnes, inter se per proprietates suas distinctæ, et primaria illa unitas. Quæ si omnia habet, quæ habet, quæ habet genitor, omnes unitates, (quod iterum repetimus) ea erit: omnes ideæ, omnes essentialia, omnes vitæ, omnesque intellectus. In ipso enim vita erant, quæcumque per ipsum facta sunt. Atque ita principium erit secundum. Quod itidem repetimus. De qua Hermes.

Ἐκ μίας δ'ἀρχῆς τὰ πάντα ἤρτηται. ἡ δ'ἀρχή, ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου. καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ κινεῖται ἵνα πάλιν ἀρχὴ γένηται. τὸ δὲ ἐν, μόνον ἔστηκεν, καὶ οὗ κινεῖται.

Ex uno principio, omnia pendent. Principium vero ipsum, ab uno, et solo. Et principium quidem movetur, ut iterum principium fiat. Unum autem manens stat, et non movetur.

Ab uno principio inquit, manente, et stabili, pendent omnia, scilicet ut a principio primo. Secundum vero principium pendet a primo illo uno, quod quidem movetur, quia vivit, et vita est. Et quia intellectus est, et intelligit. Vivere vero, et intelligere, vel motus sunt, vel sunt in motu. Hoc autem principium secundum, qui primus est intellectus, Zoroaster, potentiam, et robur, et mentem appellat patris. Hermes et mentem, et verbum, et filium Dei, (quod iam vidimus) nominat. Et principium quod movetur, ut iterum principium fiat. Orpheus, sicuti Patrem vocavit Phænetam, quia ex eo ἐφάνησαν ἅπαντα, apparuerunt omnia, ita hoc secundum nominavit Uranum, quasi entibus, sicuti coelum stellis omnibus distinctum, et ornatum. Inter vero Pythagoreos Philolaus appellavit, Dyadem. Parmenides autem ipsu, τὸ ἐν ὄν, Unum ens, nuncupavit. Plato vero, et hoc nomen ei tribuit, et *secundum Regem* dicit, et etiam ducem. Auditor vero Platonis, verbum, et intellectum, et Dei filium. Platonici nobiles primum intellectum, mundum idealem, Mundum intelligibilem, mundumque archetypum, et exemplarem. Nos iam receptis hisce nominibus omnibus utamur. Mundum quidem dixerunt, quoniam sicuti hic mundus sensibilis, omnifariam sensibilibus formis est ornatus, sic ille omnifariam ideis est gratiosus. Quia omniformes ideas, formarum harum typos, et exemplaria continet. Unum ens, appellavit eum Parmenides. (Rideatur hic vesana Aristotelis in eum infectatio) quia quamvis omnia entia intelligibilia, ipsum unum ens, esset. Et in eo omnia essent. Unum tamen ens ipse erat, a regina sua unitate factum. Quis enim nescit in semine, in principio cuiusque rei, omnia esse ea, et quidem actu, quæ ab eo proveniunt. Tum ergo hac seminali, et principiali origine, tum quia ob simplicitatem in eo